

Rybář kontra potkan - Lutka, Petr

- A E
1. Rybář chytil rybu a byl tomu rád,
A
vtom však vylez' potkan z díry, začal mu ji žrát,
D
rybář, jak to uviděl, malou radost měl,
E A E
popad' kámen do ruky a k potkanovi děl:
A E
R: "Jó, já mám rybu a ty nemáš rybu a chtěl bys rybu mít,
A
to si musíš, milej hochu, taky ulovit,
D
já ti půjčím udici a chyt' si na ni bělici,
E A
bělice ti postačí, to je ryba vonačí."
2. Potkan zle se zasmál a žral rybu dál,
rybáře zlost popadla, po hlavě ho vzal,
jiný po tý ráně byl by v Pánu hned,
potkan se jen votřepal a po svém dál si ved':
R: "Jó, já mám rybu a ty nemáš rybu a chtěl bys ji zas mít,
to si musíš, milej pane, jinou ulovit,
vem si svoji udici a chyt' si na ni bělici,
bělice ti postačí, to je ryba vonačí."
E A E A
*: Nevesele ale končívá, kdo na sebe jenom myslívá,
D E A D
vona ta ryba byla otrávená, potkan po ní pad',
E A
z toho plyne poučení: nelze cizí žrát!